

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ. (2544). เอกสารชุดเทคนิคการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด “บูรณาการ”.

กรุงเทพฯ: ศูนย์พัฒนาหลักสูตร.

กรมอาชีวศึกษา. (2539). เกษตรเพื่อชีวิต การศึกษาสำหรับอนาคตของบุตรหลานเกษตรกรและ

ชาวชนบท. กรุงเทพฯ: ศูนย์ประสานงานการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต.

เกษมศักดิ์ ผลติลก. (2547). การพัฒนาการดำเนินงานจัดกิจกรรมส่งเสริมการมีวินัยในตนเองของ

นักเรียนโรงเรียนบ้านวังดาลาตสมบูรณ์ อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์

การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัย

มหาสารคาม.

ไชศรี พานิกุล. (2546). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของ

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนเรื่องหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา โดยการ

สอนแบบไตรสิกขากับการสอนแบบธรรมสาธกัจฉา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,

สาขาวิชาการมัธยมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ฉัตรชัย สนธิรัตน์. (2551). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความมีวินัยใน

ตนเองของนิสิตระดับปริญญาตรี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชา

การศึกษาผู้ใหญ่, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ชาย โพธิ์ดี. (2549). ศาสตร์และศิลป์แห่งการวิจัยเชิงคุณภาพ. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้ง

แอนด์พับลิชชิง.

โชติ บุญนิรวิช. (2541). การเปรียบเทียบผลการใช้สัญลักษณ์เงื่อนไขต่อการใช้หลักพรหมคเพื่อ

พัฒนาการมีวินัยในการใช้ห้องสมุด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน

นวมินทราชินูทิศหอวังนนทบุรี อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์การศึกษา

มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ฉันทา คำเครือ. (2550). ผลของการให้คำปรึกษากลุ่ม โดยใช้ศิลปะบำบัดร่วมกับทฤษฎีเกสตัต์ต่อ

ภาวะซึมเศร้าของผู้ติดเชื้อเอชไอวี. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา

จิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ณัฐพร สดากรณ์. (2540). การศึกษาองค์ประกอบความมีวินัยในตนเองของนักเรียนทหารและ

พลเรือน. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาวัดผลการศึกษา,

บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2543). ทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะ การวิจัยและการพัฒนาบุคคล (พิมพ์ครั้งที่ 3).

กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2544). ทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะ การวิจัยและพัฒนาบุคคล. กรุงเทพฯ: องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.

ธิติมา จักรเพชร. (2544). ผลของชุดการแนะแนวที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสุเหร่าแสนแสบ กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ธีรพร กุลนันทน์. (2544). การพัฒนาลักษณะนิสัยทางจริยธรรมสำหรับเด็กปฐมวัย. คุรุศาสตร์, 11(14), 1-6.

นพรัตน์ ชัยเรือง. (2551). พระระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาจริยธรรมนักเรียนของโรงเรียนต้นแบบวิถีพุทธ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน. คุยณินพนธ์ปริญาคุณวุฒิปบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

บัวคำ แก้วอุดม. (2550). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของผู้ปกครองกับการส่งเสริมวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย ปทุมธานี. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

บุญชู แก้วประดิษฐ์. (2543). ปัญหาการบริหารงานด้านการรักษาระเบียบวินัยนักเรียนในโรงเรียนนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสระแก้ว. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ปัญญาวดี ชมสุวรรณ. (2552). การศึกษาปัจจัยบางประการที่มีผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามทบบุรี เขต 2. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ปรีชา ชัยนิม. (2542). การศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการสอนความรับผิดชอบและความมีระเบียบวินัย โดยกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยทางการประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พรทิพย์ นิ่มแสง. (2548). การพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม โดยใช้กระบวนการกลุ่มแก้ปัญหาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.

พรพิพัฒน์ เพิ่มผล. (2545). รูปแบบการพัฒนานิสิตนักศึกษาเพื่อส่งเสริมจริยธรรมวิชาชีพของ นักศึกษา คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏ. คุยฎิณิพนธ์ครุศาสตรคุยฎิบัณฑิต, สาขาวิชา คุคคศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พรสิริ มั่นคง. (2549). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 โรงเรียนเทคโนโลยีกรุงเทพ เขตพระ โขนง กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

พอเจตน์ ธรรมศิริขวัญ. (2553). การพัฒนาหลักสูตรบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ และเทคโนโลยี เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียน ระดับประถมศึกษา ปีที่ 2. คุยฎิณิพนธ์ปรัชญาคุยฎิบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

พัชรี แพนกลิ่นฟ้า. (2549). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการมีวินัยในตนเองของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนเรื่องหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา โดยการสอน แบบสืบเสาะหาความรู้โดยใช้เทคนิคการสร้างแผนภูมิโนทัศน์ กับการสอนแบบ ชินดิเคท โดยใช้เทคนิคศึกษากกรณีตัวอย่าง. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการมัธยมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

มณีโชค สังกาญ. (2548). การใช้กิจกรรมจากโปรแกรมการศึกษาคุณค่าเพื่อชีวิตที่มีผลต่อพฤติกรรม เชิงจริยธรรมด้านความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรคของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการการเรียนรู้, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.

มนัส นิ่มมณี. (2547). การศึกษาการรับรู้ของนักเรียนเตรียมทหารในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2542. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

วสัน ปุณผล. (2542). การพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางไทรวิทยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. ปรียญานุพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

วิลาพัฒน์ อรุณบุญนวลชาติ. (2549). การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมตามแนวทางไตรสิกขาเพื่อเสริมสร้างควมมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาประถมศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิริภรณ์ อธิปัตยกุล. (2540). การพัฒนาค่านิยมความปลอดภัย โดยใช้กิจกรรมกระจำงค่านิยมสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคสัตหีบ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สมจิต ห่อทอง. (2543). การศึกษาความรับผิดชอบปัญหาและแนวทางแก้ไขของนักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 โรงเรียนพระโขนงวิทยา. ปรียญานุพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาไทย, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สงัด หงส์พันธ์. (2549). การพัฒนาการดำเนินงานส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมนักเรียนด้านการตรงต่อเวลา โรงเรียนเทศบาลวัดบูรพาภิราม อำเภอมะเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ลีโรจน์ เสนาอาจ. (2547). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการตัดสินใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนหน่วยมณูษย์ และสิ่งแวดล้อมด้วยการสอนการแก้ปัญหาแบบอุดมการณ์และการสอนโดยกระบวนการกระจำงค่านิยม. ปรียญานุพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการมัธยมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุชุม คำแหง. (2553). การพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมคุณธรรมและจริยธรรม สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กรณีศึกษาโรงเรียนมกุฎเมืองราชวิทยาลัย จังหวัดระยอง. คุษณินพนธ์ปรัชญาคุษณินบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- สุทธิพงษ์ บุญผดุง. (2541). การสร้างแบบทดสอบวัดลักษณะความรับผิดชอบ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการแสดงหลักฐานความเที่ยงตรง ความไม่เที่ยงตรงและความเชื่อมั่น. ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุทธิพร บุญส่ง. (2545). รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความรับผิดชอบของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุพรรณ อ้นลำพูล. (2544). การใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนระดับชั้นปวช. 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เสริมศักดิ์ วิสาธกรณ. (2545). ประมวลสาระชุดวิชาการจัดการบริหารการศึกษา หน่วยที่ 13-15. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- หัตยา สารสิทธิ์. (2547). ผลการใช้ชุดการสอนเพื่อพัฒนาความมีระเบียบวินัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- อมร ชัยรัตน์กรกิจ. (2548). ศึกษาการทำผิดวินัยของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนผืนแจ่มวิชาสอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชลบุรี เขต 3. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Brotherton, P. (2002). *Self-discipline is the key to success*. Retrieved February 8, 2005, from <http://www.ird.com/buymyslf/pbroth/000827.htm>
- Charles, C. M. (2002). *Building classroom discipline* (7th ed.). Boston: Allyn and Bacon.
- Chickering, A. W., & Reisser, L. (1993). *Education and identity* (2nd ed.). San Francisco: Jossey-Bass.
- Edward, J. D. (2010). *Physical education teachers' attitudes towards teaching character education and their attitudes towards the character development of their fourth and/or fifth grade students*. New York: Dowling.
- English, H. B., & English, A. C. (1958). *A comprehensive dictionary of psychology and psychoanalytical terms*. New York: Longmont Green and Co.
- Fraenkel, J. R., & Norman, E. W. (1990). *How to design and evaluate research in education*. New York: McGraw Hill.

- Gilliapie, L. A. (1983). The effects of two counseling models, values clarification and cognitive behavior modification on reading improvement and self-concept. *Dissertation Abstracts International*, 43(11), 2396-A.
- Good, C. V. (1959). *Dictionary of education* (3rd ed.). New York: McGraw-Hill.
- Gootman, M. E. (2001). *The caring teacher's guide to discipline: Helping young students learn self-control, responsibility and respect* (2nd ed.). Thousand Oaks, CA: Corwin Press.
- Howell, D. C. (2007). *Statistical methods for psychology* (6th ed.). Belmont, CA: Thomson/Wadsworth.
- Jonathan, L. H. (2010). *A democratic approach to school discipline via peer helping programs: perceptions of high school peer leaders and their impact on the school environment*. Englewood, CA: Azusa.
- Kohlberg, L. (1969). The cognitive-development approach to socialization. In D. A. Goslin (Ed.), *Handbook of socialization theory and research*. Chicago: Rand McNally.
- Krathwohl, D., Bloom, B. S., & Masia, B. (1964). *Taxonomy of educational objective handbook II, affective domain*. New York: David McKay.
- Marshall, M. (2001). *Discipline without stress punishments or rewards: How teachers and parents promote responsibility & learning*. Kansas City, KS: Piper Press.
- Raths, L. E., Harmin, M., & Simon, S. B. (1966). *Values and teaching*. Columbus, OH: Charles E. Merrill.
- Setian, S. Y. (1990). Effects of values clarification methodology on self-concept of selected group of second generation american women. *Dissertation Abstracts International*, 51(6), 1963-A.
- Vincent, E. L. (1961). *Human psychological development*. New York: The Konald Press.
- Vore, S. D. (2002). *The neuropsychology of self-discipline: The master key to success*. Retrieved March 20, 2005, from <http://www.sybervision.com/Discipline/npsdmain.htm>
- Winer, B. J. (1971). *Statistical principles in experimental design* (2nd ed.). New York: McGraw-Hill.